

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205569
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8217205569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcov I. D., nar. XX.X.XXXX, XXX XX O. XX, právne zastúpený JUDr. Františkom Komkom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Hlavná 27, 080 01 Prešov proti žalovaným 1./ G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. P. XXX/X, XXX XX Y., 2./ D. B., rod. D., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX O. XX, právne zastúpená JUDr. Matúšom Hribom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Na hradbách 5, Bardejov, 3/ N. H., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Y. XXXX/X, XXX XX Y., právne zastúpená JUDr. Evou Hudákovou, advokátskou, so sídlom advokátskej kancelárie na ul. Dlhý rad 17, Bardejov, 4/ X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX Y., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/20/2017 - 136 zo dňa 15.júna 2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

Žalovanej v 2. rade, žalovanej v 3. rade a žalovanej v 4. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, každej v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Žalovanému v 1/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému v 2/ až v 4/ rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. O., parcela C KN č. XX - záhrady o výmere XXXmX, a parcela C KN č. XX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m² a náhrady trov konania.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že tieto nehnuteľnosti svoju s ostatným majetkom získal do daru od svojho deda N. A.. Parcely C KN č. XX a C KN č. XX/X zapísané na LV č. XXX k.ú. O., užíval jeho pradedo G. A. od roku 1924, ktoré nadobudol Kúpnu zmluvou Čd č. 2404. Pradedo G. A. zomrel XX.XX.XXXX. Po smrti pradeda, na základe prejednaní dedičstva, nehnuteľnosti užíval dobromyseľne a nerušene jeho syn N. A., ktorý ich nakoniec v celom rozsahu daroval žalobcovi. Žalobca nie je na liste vlastníctva zapísaný v celosti ako vlastník parcel C KN č. XX a C KN č. XX/X k.ú. O. na LV č. XXX. Ako ďalší spoluvlastníci sú uvedení žalovaní v 1/ až v 4/ rade. Keďže však jeho dedo N. A. nehnuteľnosti užíval dobromyseľne a nerušene, žalobca sa cíti byť ich vlastníkom v celom rozsahu.

4. Žalovaní v 2/, 3/ a vo 4/ rade so žalobou nesúhlasili.

5. Prvoinštančný súd vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie a vypočul svedkov k žalobe. Následne podaním zo dňa 9.5.2018, ktoré žalobca označil ako „stanovisko“ žalobca nielen skutkovo, ale aj v petíte zmenil uplatnený nárok tak, že tvrdil, že v minulosti došlo medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovaných k reálnemu rozdeleniu nehnuteľností, ktoré rozdelenie nebolo pozemno-knižne vykonané. Stačilo, aby k zrušeniu spoluvlastníctva reálne rozdelením došlo na základe písomnej zmluvy a podloženej geometrickým plánom. Žalobca tvrdil, že v minulosti došlo k zrušeniu a rozdeleniu podielového spoluvlastníctva, reálne rozdelenie spoluvlastníctva nie je zaevidované v katastri nehnuteľností. K reálnemu rozdeleniu podielového spoluvlastníctva a k zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva došlo medzi právnymi predchodcami G. A. a G. U., preto žiadal, aj vzhľadom na historický vývoj inštitútu vydržania, aby súd pripustil zmenu žalobného návrhu, a žiadal určiť, že do dedičstva po poručiťovi G. A., ktorý zomrel XX.XX.XXXX v Y., bez zanechania závetu, patria nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. O. parcela C KN č. XX záhrady o výmere XXX m², parcela C KN č. XX - X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m².

6. So zmenou žaloby nesúhlasili ani žalovaná v 3/ rade, ani žalovaná v 4/ rade. Prvoinštančný súd skôr než začal sa meritórne zaoberať vecou skúmal, či je možné pripustiť konanie o zmenenej žalobe. Zistil, že zmenený žalobný návrh sa týka nielen zmeny skutkových tvrdení, kde nový uplatnený nárok je založený na nových skutkových tvrdeniach spočívajúcich vo faktickom reálnom rozdelení sporných nehnuteľností, ale aj v novoformulovanom petíte uplatneného nároku. Prvoinštančný súd aplikujúc ustanovenie § 143 ods. 1 C.s.p. takúto zmenu nepripustil, pretože takáto zmena žaloby zásadne neovplyvní postavenie žalobcu. Na to, aby bolo možné zmenu žaloby pripustiť je potrebné skúmať naliehavý právny záujem na takomto určení. Doteraz vykonané dokazovanie v rámci hospodárnosti konania nemôže byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, pretože žalobca v uplatnenej žalobe vo veci samej tvrdil, že G. A. parcely C KN č. XX/X, XX a XX/X nadobudol kúpnu zmluvou z roku 1924. V navrhovanej zmene žaloby žalobca tvrdí, že vlastníctvo nadobudol N. A. vydržaním s poukazom na Notársku zápisnicu č. N90/2003, Nz12350/2003. Pritom N. A. dedil po G. A.. Žalobca žiadal určiť, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťovi G. A. a v takom prípade, vzhľadom na to, že v spore, či na strane žalobcov alebo na strane žalovaných, musia byť všetci dedičia po poručiťovi, žalobca neupravil okruh účastníkov v tomto spore, a preto by bez ďalšieho skutkovo zmenenej žalobe, a žalobe zmenenej aj vo vzťahu k petitu, s poukazom na rozsah účastníkov nebolo možné vyhovieť z procesného dôvodu. Preto pre hospodárnosť v konaní zmenený žalobný návrh zamietol.

7. Prvoinštančný súd následne pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe. Zistil, že v danom prípade existuje naliehavý právny záujem žalobcu na podanej žalobe podľa § 137 písm. c/ C.s.p. Poukázal na ustanovenia § 29, § 30 ods. 1, § 129, § 130, § 132, § 134 Občianskeho zákonníka, a upriamil pozornosť aj na ustanovenie § 123 Občianskeho zákonníka. Skonštatoval, že k tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním musia byť splnené zároveň zákonné predpoklady, a to že nadobúdateľ je oprávnený držiteľ veci po celý vydržaciú dobu, ďalej nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby, ďalej spôsobilý predmet vydržania.

8. Základným predpokladom je teda skutočnosť, že držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Dobromyseľnosť musí byť posudzovaná z objektívneho hľadiska, teda či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva veci, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existenciu právneho dôvodu, stačí ak tu bol čo i len domnelý dôvod. Oprávnená držba predpokladá dobromyseľnosť držiteľa, teda presvedčenie držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží alebo subjektom práva, ktoré vykonáva.

9. Prvoinštančný súd zistil, že právny predchodca žalobca G. A. v roku 1924 nadobudol podiel k nehnuteľnosti o veľkosti 2/8. Po smrti G. A. v súlade s dedičským konaním D428/1970, ktorým účastníkom bol N. A., právny predchodca žalobcu, bol uvedený podiel prejednaný v dedičskom konaní v rozsahu podielu 2/8. S rozsahom dedičstva bol N. A. náležite oboznámený. Bolo zistené, že žalovaná vo 4/ rade dedila nehnuteľnosti, ktoré sú vo zvyšku v podielovom spoluvlastníctve so žalobcom po svojich právnych predchodcoch.

Dňa 19.4.2016 listom žalobca kontaktoval žalovanú s návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemkom vedeným na LV č. XXX k.ú. O., pričom uviedol, že je podielovým spoluvlastníkom v rozsahu XXX/XXX, a má záujem podielové spoluvlastníctvo k týmto pozemkom zapísaným na LV č. XXX k.ú. O. zrušiť a vyporiadať prikázaním za náhradu. Žalovaná vo 4/ rade s týmto postupom súhlasila, avšak požadovala 30,- Eur/1m², a zároveň upozornila, že stavba postavená na týchto pozemkoch - garáž č. popisné XX, je čiernou stavbou.

10. Žalobca nepreukázal moment vstupu do oprávnenej držby celej nehnuteľnosti jeho právnymi predchodcami, keď bolo preukázané, že ku kúpe celého podielu nehnuteľnosti na LV č. XXX v roku 1924 právnymi predchodcami nedošlo.

11. Prvoinštančný súd sa zaoberal aj dobromyseľnosťou počas celého obdobia tvrdenej držby nehnuteľnosti a zistil, že táto okolnosť nebola preukázaná už aj s poukazom na to, že predmetom dedenia po nebohom G. A. bol len jeho spoluvlastnícky podiel, ktorý daroval žalobcovi N. A.. Navyiac výzva na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva žalovanej vo 4/ rade dobromyseľnosť vylučovala. Žalobca nepreukázal, že sa stal oprávneným držiteľom predmetných pozemkov, ani jeho právni predchodcovia. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalovaný, resp. jeho právni predchodcovia užívajú nehnuteľnosti na LV č. XXX v k.ú. O. ako celok, avšak bez právneho dôvodu. Preto prvoinštančný súd, keďže neboli preukázané podmienky vydržania vlastníckeho práva žalobcom, žalobu zamietol.

12. Súd nepripustil navrhnuté doplnenie dokazovania žalobcom podľa § 153 ods. 2 C.s.p. výsluchom notárky spisujúcej notársku zápisnicu a následne znaleckého dokazovania, v súlade so zásadou hospodárnosti. Ďalšie dokazovanie by vyžadovalo minimálne nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonávania ďalších úkonov súdu. Navyiac tieto dôkazy sa týkali zmeneného návrhu vo vzťahu k preukazovaniu zmenených skutkových okolností o ktorých prvoinštančný súd rozhodol tak, že zmenu žaloby nepripustil.

13. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., s použitím ust. § 262 ods. 2 C.s.p. Úspešný žalovaný v 1/ rade si náhradu trov konania neuplatnil a ani mu zo spisu tieto nevyplývajú. Preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Úspešným žalovaným v 2/ až vo 4/ rade súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti veci.

14. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd prvoinštančný rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že prvoinštančný súd nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany, procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že predložil súdu listinné dôkazy, písomné stanovisko doručené súdu dňa 10.5.2018 na obsah ktorého poukazuje a na ňom zotrváva v plnom rozsahu. Uviedol, že parcela mpč. XXX v pôvodnej pozemknoknižnej zápisnici č. 37, katastrálne územie O., bola pôvodne zapísaná v pôvodnom spoluvlastníctve právnych predchodcov a to G. A. v podiele XX/XX a G. U., a jeho ženy N., rod. Y. v podiele XX/XX. Títo podieloví spoluvlastníci zaevidovaní v pozemkovej knihe nehnuteľnosti reálne si rozdelili a reálne rozdelené aj užívali. Preto aj na súčasnom LV č. XXX je iba formálne vykazované podielové spoluvlastníctvo týchto nehnuteľností, ktoré v minulosti bolo reálne rozdelené s tým, že celé nehnuteľnosti z LV č. XXX katastrálne územie O. aktuálne vlastní N. A., právny predchodca žalobcu. K reálnej delbe došlo iba mlčky, nie zápisom v pozemknoknižnej zápisnici. Preto vo veci žalobca žiadal vypočítať samotnú notárku a pripojiť si notárske spisy o osvedčení pre D. B., rod. D., a právneho predchodcu N. A.. Žalobca namietal formalistický prístup prvoinštančného súdu. Súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, môže sa od neho odchýliť pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú už svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významnom celku. Povinnosť súdu hľadať a uplatňovať právo neznamena len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonomnom texte, ale tiež je povinnosťou zisťovať a formulovať, čo je konkrétnym právom i tam, kde ide o interpretáciu abstraktných noriem a ústavných zásad. Žalobca žiadal, aby súd prijal záver, že žaloba žalobcu je opodstatnená a žiadal žalobe vyhovieť. Namietal porušenie princípu rovnosti zbraní účastníkov konania. Pokiaľ je žaloba zamietnutá, ani v budúcnosti sa nevytvorí žiadna možnosť spravodlivého riešenia prípadu.

15. K odvolaniu zaujala písomné stanovisko žalovaná v 2/ rade, ktorá uviedla, že s odvolacími dôvodmi žalobcu nesúhlasí, stotožňuje sa s prvoinštančným rozsudkom. Uviedla, že žalobca, respektíve jeho právni predchodcovia si boli nepochybne vedomí toho, že sú len podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností. Tvrdenia žalobcu o zrušení podielového spoluvlastníctva nie sú správne. Poukázala na to, že aj žalobca mal informáciu, že k zrušeniu podielového spoluvlastníctva nedošlo, keď v minulosti vyzval žalovanú na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Preto žiadala rozsudok potvrdiť, uplatnila si trovy konania.

16. Žalovaná v 3/ rade v písomnom vyjadrení uviedla, že odvolanie považuje za účelové, poukázala, že v minulosti sa viackrát vyjadrili, že považujú právne i skutkové tvrdenia prvoinštančného súdu za správne, s ktorými dôvodmi sa stotožňujú a žiadala prvoinštančný rozsudok potvrdiť. Uplatnila si trovy konania.

17. Žalovaná vo 4/ rade uviedla, že žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a uplatnila si trovy konania. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že G. A. bol iba podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností o veľkosti podielu XX/XX, ktorý kúpil v roku 1924 kúpnu zmluvou Čd XXXX. Jeho právnym nástupcom sa stal N. A., ktorý zdedil spoluvlastnícky podiel XX/XX. V roku 1979 N. A. nenamietal nové zameranie pozemkov a vyčíslenie podielov. Vtedy mal vedomosť o tom, že nie je výlučným vlastníkom parcely C KN č. XX/X a XX. Namietala, že žalobca v odvolaní tvrdí tie isté okolnosti a tvrdenia, ktoré boli predmetom zamietnutia zmeny žaloby, ktoré sa nachádzalo v stanovisku žalobcu zo dňa 9.5.2018. Žalovaná zdedila svoje nehnuteľnosti po svojich právnych predchodcoch, žalobca v minulosti žiadal, aby podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam bolo zrušené na základe dohody spoluvlastníkov. Poukázala na to, že žalobca nepreukázal podmienky oprávnenosti držby a dobromyseľnosti vydržateľa. Preto žiadala rozsudok potvrdiť.

18. K vyjadreniam zaujal písomné stanovisko žalobca, ktorý poukázal na princíp formálnej pravdy, na skutočnosti, že prvoinštančný súd nezohľadnil okolnosť reálnej delby nehnuteľností, preto žiadal žalobe vyhovieť.

19. Žalovaná vo 4/ rade k vyjadreniu žalobcu poukázala na svoje predchádzajúce vyjadrenie k odvolaniu a žiadala, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a uplatnila si trovy konania.

20. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasledujúcich C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu 1. inštancie je správne. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy, správne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na skonštatovanie správnosti tohto rozhodnutia a na doplnenie a zdôraznenie správnosti navyše k veci udáva:

21. Žalobca podal v prejednávanej veci žalobu o určenie, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. O., a to konkrétne parcely č. C KN č. XX a parcely C KN č. XX/X. Žalobca v žalobe tvrdil, že tieto nehnuteľnosti nadobudol jeho pradeda G. A. v roku 1924 kúpnu zmluvou Čd XXXX. Tieto nehnuteľnosti ďalej zdedil N. A., dedo žalobcu, ktoré v celosti daroval žalobcovi. Celú nehnuteľnosť mal získať právny predchodca žalobcu N. A. dobromyseľne, nerušene, tieto aj riadne užíval a tak ich daroval aj žalobcovi. Žalobca takto uviedol svoj žalobný nárok, ktorý substancoval do relevantných skutkových okolností, skutkového deja, z ktorého vyvodzoval uplatnený nárok v žalobnom návrhu, petite žaloby. Žalobca v žalobe jednoznačne opísal tvrdenia z ktorých vyvodzuje oprávnenosť uplatneného nároku tak, aby nedošlo k zámene s iným skutkom. Od týchto skutkových tvrdení, ktoré podporil dôkazmi, odvodil svoj žalobný návrh. Žaloba v takomto rozsahu bola pre prvoinštančný súd záväzná.

Žalobu podľa § 137 C.s.p. je možno charakterizovať ako žalobu o určení, či tu právo je alebo nie, ak je na to naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c/ C.s.p. Prvoinštančný súd vo vzťahu k tejto žalobe naliehavý právny záujem zistil. V priebehu konania však žalobca podaním, ktoré došlo prvoinštančnému súdu dňa 10.5.2018 (čl. 78 súdneho spisu), ktoré datoval dňa 9.5.2018 zmenil skutkové tvrdenia uplatneného nároku, ako aj žalobný návrh, (petit uplatneného nároku). Skutkovo vychádzal žalobca z okolností reálnej delby nehnuteľností právnymi predchodcami strán sporu a žiadal určiť, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi G. A..

Za tieto situácie prvoinštančný súd správne skúmal, či je možné o takto zmenenej žalobe vo veci konať, pretože zmenu žaloby je možné vykonať podľa § 139 C.s.p. len so súhlasom súdu. Uplatnenou zmenou žaloby žalobca jednak uplatňoval iné právo a na základe iných skutkových tvrdení. Ide o takú zmenu žaloby, ktorú prvoinštančný súd vyhodnotil podľa § 143 C.s.p. ako neprípustnú, pretože v konaní o zmenenej žalobe by neboli možné výsledky doterajšieho konania byť podkladom na konanie a rozhodnutie. V takom prípade prvoinštančný súd po neprípustení zmeny žaloby konal a pokračoval o pôvodnej žalobe.

Postup prvoinštančného súdu sa nakoniec odrazil aj v rozhodnutí o veci samej, keď prvoinštančný súd žalobu žalobcu ako nepreukázanú vo vzťahu k dobromyseľnosti, a vo vzťahu k oprávnenosti držby žalobcu považoval za nepreukázanú, nedôvodnú a preto žalobu zamietol.

22. Odvolacie dôvody žalobcu sa viažu na postup prvoinštančného súdu, kde žaloba o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom G. A. nebola pripustená, a kde skutkové okolnosti zmenenej žaloby neboli predmetom dokazovania pred prvoinštančným súdom. Tieto okolnosti žalobca v odvolaní uviedol ako rozhodujúce pre zrušenie napadnutého rozsudku a pre prípadné vyhovie nie uplatneného nároku, ktorý ani nebol predmetom konania. Preto, vzhľadom na to, že žalobca v odvolacích dôvodoch uviedol skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania, a ktoré neboli predmetom skúmania prvoinštančným súdom, a ktoré prvoinštančný súd meritórne ani nevyhodnocoval, správne postupoval prvoinštančný súd keď žalobu zamietol. Rozhodol o uplatnenom nároku, ktorý bol predmetom žaloby a o ktorom bolo vykonané dokazovanie.

23. Pokiaľ žalobca mieni uplatňovať svoj nárok na základe iných skutkových okolností, a pokiaľ mieni žalobca uplatňovať iné právo než to, ktoré špecifikoval v petite žaloby, nič mu nebráni podať novú žalobu.

24. Preto odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., ako správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalovanému v 1/ rade by patrila náhrada trov konania. Žalovanému v 1/ rade však v priebehu odvolacieho konania žiadne trovy konania zo spisu nevyplyvajú, vyjadrenie k odvolaniu nepodal, aktívne sa do odvolacieho konania nezapojil, žiadne trovy si neuplatnil. Preto v súlade s ustanovením článku 17 základných princípov C.s.p. odvolací súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

26. Žalované v 2/, 3/ a vo 4/ rade boli v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, k odvolaniu zaujali písomné stanovisko, v odvolacom konaní boli aktívne a trovy konania v odvolacom konaní si uplatnili. Preto im ako úspešnej strane sporu každej patrí náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

27. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti výroku o trovách konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.